

A MICUL SCOALEI

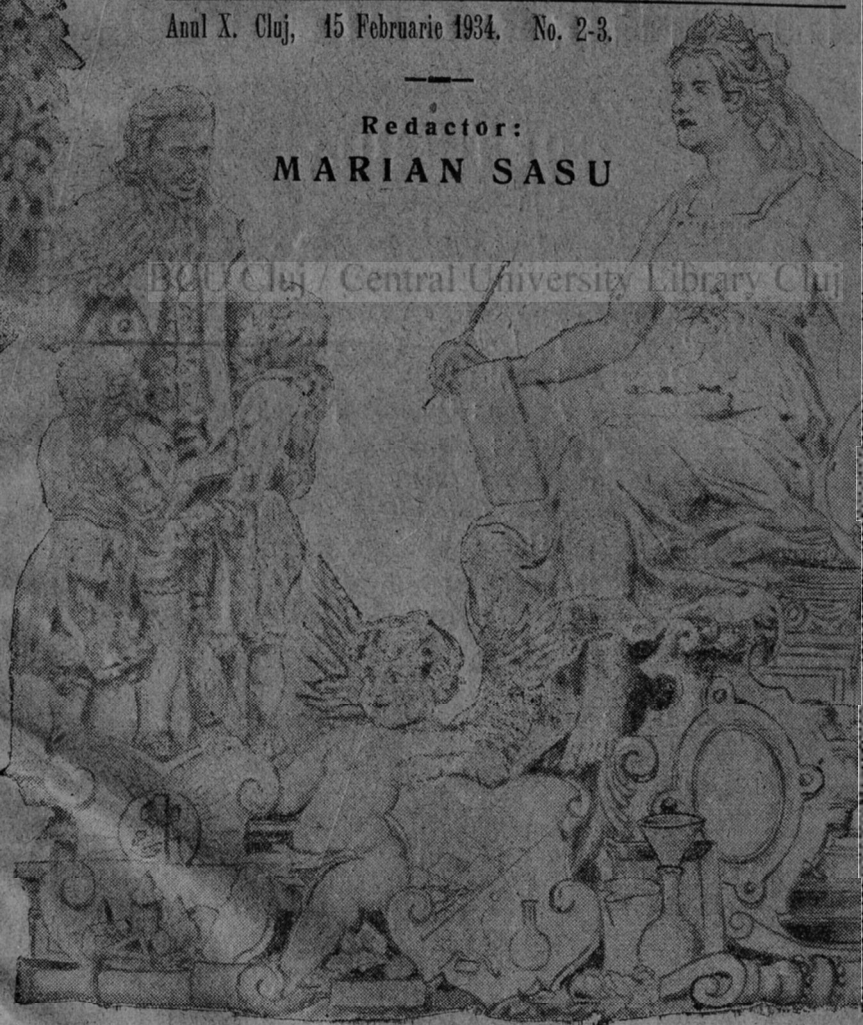
Revistă Pedagogică-Culturală-Socială

Anul X. Cluj, 15 Februarie 1934. No. 2-3.

Redactor:

MARIAN SASU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

AMICUL ȘCOALEI

apare de două ori pe lună ;
afară de lunile de vacanță.

Abonamentul:

- 120 lei pe un an pentru
 învățători și
150 „ pentru comitetele
 școlare și par-
 ticulari.

Primim bucuros colabora-
rea oricărui învățător, care
are un gând curat de îm-
părtășit și o vorbă cuminte
pentru colegii săi. Rugăm
ca articolele să fie cât mai
scurte ; scrise concis, citet
și pe o singură pagină. —
Fiecare autor va răspunde
însă personal de scrisul său.

Redacția și Administrația : Revizoratul școlar, Cluj.

CUPRINSUL :

Marian Sasu : In mesajul regal.

Nicolae D. Marin : După un deceniu.

Ioan Cădariu : Problema metodei la învăță-
mântul scris-cetitul.

George Racoți : Localism educativ.

P. Da Gogu : Întâi penița.

Elena și P. Țurcan : Dimitrie Țichindeal.

Nicolae D. Marin : Muzeul școlar.

M. Sasu : Oameni și lucruri din jud. Cluj.

Ergenia Mureșanu : Apostol.

M. Ogreanu : Un fond de ajutorare.

G. Dumitraș : Scrisoare de mulțumită.

Partea oficială : Revizorat — Asociația —
Banca.

Știri din județ.

Petronius : Ofensiva contra întunerecului.

Întrebări și răspunsuri.

Știri diverse.

S. J. : Cronică.

Poșta Redacției și Administrației.

AMICUL ȘCOALEI

REVISTĂ PEDAGOGICĂ - CULTURALA - SOCIALĂ

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj

Redactor: MARIAN SASU

In mesajul regal,

prin care s'a deschis actuala sesiune a Corpurilor Legiuitoare, s'a spus între altele și aceste cuvinte: „**Mai puțin legi, dar riguros aplicate**“.

Iată într'adevăr niște cuvinte regale, pe cât de înțelepte și mult grăitoare, pe atât și de tot semnificative... Din ele se desprinde înalta dorință ca, cârmuitorii să guverneze cât mai cu înțelepciune, mai cu dreptate și mai cu respect față de legile țării. Dacă este iertat s'o spunem, tocmai aceasta ar fi și dorința noastră, a muritorilor celor de rând.

Am constatat doară și noi că, în cursul celor 15 ani de „Românie-Mare”, s'au perindat la cârma țării nu mai puțin de vre-o 12 guverne, cari fără excepție au eselat în făurirea de legi peste legi, fără însă să fi eselat în acelaș timp și la aplicarea riguroasă a acestor legi.

Pentru documentarea acestora e de ajuns să ne referim numai la legiuirile, privitoare la școala, învățătorii și administrația noastră școlară județeană.

Intrebăm azi: au fost necesare legiuirile fostului ministru al școalelor, d. profesor N. Iorga?

Sau ce rost au avut lucrările cele multe și migăloase, împreunate cu întocmirea proiectului de lege școlară, a dlui profesor D. Gusti, fostul ministru al instrucțiunii?

Suntem și am fost de părere că, toate legiuirile și proiectele acele n'au fost necesare, fiindcă noi aveam și atunci o bună lege școlară al cărei autor era D. Dr. C. Angelescu, fostul și actualul distins ministru al școalelor.

După toate criticile și criteriile, legea aceasta era tot ce se putea da mai bun și mai practic pentru școala noastră primară din timpurile noi de astăzi. Legea

aceasta nu reclamă pe mult timp, ca să fie modificată sau scoasă din uz. Cu toate acestea, dupăcum am văzut, s'au tăcut în ea modificări inutile și s'a încercat la abrogarea ei.

Ce să mai vorbim acum de aplicarea riguroasă a legilor noastre școlare la cari mai adaogăm și legea de armonizare a salariilor? Felul de aplicare al acestor legi, dupăcum se știe, formează de un lung șir de ani, principalul obiect de discuție al tuturor adunărilor și congreselor învățătoarești.

Câte frământări, câte pagube morale și materiale, pentru oameni și instituții, n'au provenit din felul acesta de aplicare a legilor țării?

Iată dară pentruce se cere azi cu atâta insistență, de sus până jos: **Mai puține legi, dar mai riguros aplicate.**

Să sperăm că, înțeleptele cuvinte regale de mai sus vor fi traduse cât mai de grabă în faptă de către toți aceia, cari sunt chemați azi să facă și să aplice legile.

Marian Sasu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dup'un deceniu...

Sunt zece ani d'a'uncl... Zece ani de când școala și-a căpătat un... „amic”.

Amicul ei... amicul școalei și... Doamne, în atâtea cazuri și! amicul nostru, al slujitorilor școalei!...

Câte nu ne spun paginile acestui „Amic”?

Să i răsfoim colecțiile; să i filuim paginile și să i privim în mai de aproape rândurile, că atâtea ș'atâtea ne-ar mai destălnui...

Ne-ar spune cum... sfios, ... micuț... nebăgat'n seamă a plecat în lume...

Cum an de an a prins curaj, cum a crescut mereu, ajungând astăzi dolofănel de 10 ani...

Da!...

Cu multă vlagă și cu mult curaj a pășit în al X-lea an, „Amicul Școalei”...

Slavă lui, c'a putut să calce'n picioare trecutele mizerii; slavă lui, c'a pășit voinicește peste atâtea gropi; slavă lui, c'a fost cu adevărat „amic al școlii”; slavă lui, că'n paginile sale a adăposit cu multă ospitalitate atâtea gânduri ș'atâtea idei...

Slavă lui de nu știu câte ori!...

Iar dacă pe „ei” îl slăvim, pe cei ce i-au dat viață și — zi de zi — l au crescut tot mai mare. îi preamărim!...

Mărire li se cuvin colegilor ce și-au dat ultimul „frânțuș” din anemica lor pungă, pentru a-i da să bea!...

Mărire lor, pentru că nu l au lăsat să piară...

Zâmbește „amic” al școlii...

Zâmbește, fiindcă ai ajuns vârsta la care nu multe camarade d'ale tale ajung...

Cu câte n'ai p'ecat tu la drum? Unde-ți sunt tovarășele?

Au căzut!...

Unele s'au mai ridicat, au p'ecat d'n nou, dar pe tine nu te au mai prins... Tu crai departe...

Zâmbește „amic” al școlii, fiindcă și noi — dascălii — încă zâmbim, căci și nouă ne-al fost un sincer amic...

Lacrămile noastre, durerile noastre, necazurile noastre ș'ale noastre ntregi mizerli, în paginile tale și au găsit ecoul...

Tu ai plâns cu noi ș'ai purtat serios doliu, când necazurile le au coplesit...

Ș'n alie dăți, când câte o bucurie ne'nșenina frunțile, tu erai acela ce se bucura cu noi...

Tu ai plâns ș'ai răs cu noi; ai oftat adânc ș'ai chivuit din adâncul inimei tot cu noi și... pentru noi!... Pentru asta, noi zâmbim... Zâmbim și ne bucurăm astăzi, când numai la 10 primăveri... Ne bucurăm și'n acelaș timp îți urăm s'ajungi de 10 ori a'ătea decenii câte ai astăzi...

Budești.

Nicolae D. Marin

Problema metodei la învățământul scris-cetitului

Într'o ședință a unui cerc cultural învățătoresc — nu împoartă unde și când — s'a predat o lecție de scris-cetit, la care s'a întrebuițat metoda numită „fonomimică”. După predare, ca de obicei, s'a deschis discuța asupra lecției predate. La discuție însă nu s'a stăruit — decât doar incidental — asupra felului de predare și a rezultatului obținut. Chiar dela început discuția a luat o direcție privind mai mult metoda decât rezultatul lecției. Preocupările în partea lor covârșitoare s'au concentrat aproape

exclusiv asupra *problemei celei mai bune metode la învățământul scris-cetitului*. Erau în discuție două metode, pentru cari se afirmă — dintr'o tabără sau din cealaltă — dreptul de preferință: de o parte *metoda cuvintelor normale*, iar de cealaltă *metoda fonomimic*.

Argumente numeroase, în preponderanță teoretice, s'au invocat și dintr'o parte și din cealaltă. Câte-un glas mai încerca să și întărească argumentația referindu-se și la propria sa experiență. Fiecare din cele două tabere însă părea intransigentă pe punctul său de vedere teoretic de-o parte, iar de altă parte nu prea era înclinată să dea crezare rezultatului practic al unor experiențe individuale necontrolate. Intre astfel de împrejurări, controversa părea ireductibilă și discuția... interminabilă.

Cauza acestei situații, — în care discuția nu progresa deloc, în ciuda demonstrațiilor răsunătoare și gesturilor elocvente, — era foarte simplă: Nici una din cele două tabere nu cunoștea destul de bine (aceasta se vedea din discuție), iar de aplicat în practică — după propriile mărturisiri, — nu aplicase niciodată, pe care o combătea. A'unci? ... Totuși discuția urma impetuos... „doi pași înainte și doi înapoi“ (căci „așa se joacă hora pe la noi“), până când a fost curmată prin atitudinea autoritară a taberei „cuvintelor normale“.

Autoritarismul în discuții „libere“ însă — nu cercetăm adevăratele lui motive în cazul dat, ci ne mărginim să facem numai o constatare ce se desprinde din observarea obiectivă a faptelor — are darul să nu convingă niciodată. Dimpotrivă. Astfel, după toate aparențele „fonomimiști“ s'au îndepărtat, dela acea memorabilă ședință, cu impresii nu tocmai „memcrabile“, în orice caz fără să fi putut fi convinși că ei n'ar avea dreptate.

De altfel cine se lasă ușor convins, că el n'are dreptate? „Dreptate“? Dar noțiunea aceasta este atât de elastic! Oricum, însă, drumul ei nu trebuie confundat cu cel al ciomagului.

Și atunci, dacă nu suntem conduși de alte interese decât cel al cunoașterii adevărului și dacă dorim să obținem prin munca noastră un rezultat pozitiv — în favorul perfecționării noastre profesionale și spre folosul netăgădu't al școalei, — nu putem adopta altă atitudine decât aceea — singură justă și rațională — de a observa obiectiv realitatea și de a ne întemeia concluziile pe faptele observate. A discuta superioritatea ori inferioritatea unei metode de învățământ pe altă bază decât aceasta,

Însemnează ori „a îmbăta lumea cu apă chioară”, ori în cel mai bun caz „a pisa apa'n piau”.

În consecință, dacă se pune problema alegerii între două sau mai multe metode de învățământ și dacă se dorește sincer ca alegerea să fie bine făcută, nu se poate urma decât o singură cale: Un număr apreciabil de învățători destoinici să studieze temeinic — atât teoretic, cât și practic — metodele în chestiune, pe care apoi să le și aplice, alternativ, după un plan comun bine precizat până în cele mai mici amănunte, un oarecare timp destul de îndelungat (câțiva ani) pentru a permite să se facă comparații și să se tragă — pe baza rezultatelor obținute — concluzii incontestabile.

Ne permitem să credem că proba aceasta — bineînțeles controlată și verificată statistic — ar fi concludentă și hotărâtoare. Răspunsul cel mai obiectiv nu ni l poate da decât experiența. Ea este cel mai necontestat magistr, pe care îl putem consulta cu toată încrederea. Dealfel, întregă știința umană actuală ce este altceva decât fructul experienței îndelungate a tuturor generațiilor de oameni, ce s'au perândat pe pământ dela începutul veacurilor până astăzi ?

Ioan Cădariu

Localism educativ

Din frământările inerente vremilor de svârcoliri economice facilitate de conjucturi politice s'a constatat că: grupările, cari sociologic au mai multe însușiri comune și sunt călăuzite cu entuziasm de aceleași scopuri, au învins. În mare sau individual lucrul acesta se verifică zilnic. Aruncând o privire retrospectivă asupra tagmei noastre dăscălești ea ne apare ca un organism cu ramificații chiar și acolo unde alte tagme nu și au reprezentantul lor nici chiar Biserica: în vârful muntelui în văgăuni sau în Bărăgan. Toate acestea individualități în cari clocăie energie, cu idei emanate dela conducătorii noștrii firești: organele de control și reprezentanții asociațiilor noastre profesionale, pot declanșa mișcări și răscoli mulțimi din epatia în care dorm, pentru idealuri mai largi încoronate de izbânda românismului pe cari o dorim cu toții. Pornim de jos în sus cu două mijloace: graiul viu și cartea respective gazeta.

Totul trebuie să urmărească și să ducă la faptă. În jud.

Cluj apărea imediat după război o foaie pentru popor: „Cultura Poporului“, scrisă de oameni cu inimă, pătrundea în cel din urmă cătun în județul nostru și corespundea oarecum „ofensivei“ de deșteptare prin școală și slovă a aceluia care astăzi se găsește în fruntea școalelor — D. dr. C. Angelescu — și care într-o Românie întregită a întregit și cea ce începuse cu atâta inimă Haret. Lărgindu-și cadrele a fost dusă la București și anemiată sub direcția generalului Petala. A fost un organ născut și altoit pe nevoile locale ale județului, care dus în altă parte s'a stins. Golul rămas îl umple o altă gazetă independentă „Foaia Noastră“ inițiată de Victor Stanciu prof. univ. și Victor Lazăr prof. și scriitor. Cu plecarea acestuia din urmă la Sib'iu, gazeta a fost cedată partidului național țărănesc în slujba căruia astăzi se găsește. În colo n'am avut și n'avem decât o serie de fol politice răspândite în satele noastre care pe lângă lumină, duc și luptele și dezbinările inerente partidelor politice.

Acestea sunt: „Chemarea Românilor“, „Lumea și Țara“, „Foaia Noastră“, „Glasul Ardealului“, „Voința Ardealului“, „Gazeta Plugarilor“, etc. Vrednice sunt de luat aminte eforturile colegului Augustin Lungu dela Băbiu, care a încercat a scoate o gazetă de cultură poporană „Cinstea“ cum și acelea a studentului T. Banciu care a redactat „Ogorul“ și cari au pierit neaprijinite de nimeni. Acum să vedem hrana sufletească a învățătorilor dela sate.

Apărea până mai ieri la Cluj revista pedagogică „Învățătorul“, organul „Asociației regionale din Transilvania“, care se substituie cu „Școala și viața“, organul Asociației generale din țară, redactată la București.

Prima a murit — Dumnezeu s'o ferte — iar cea din urmă va avea aceeași soartă ca și „Lamura“ de odinioară de sub direcția lui G. Coșbuc, prin caracterul ei prea exclusivist și intervalele din ce în ce mai mari la care apare. Se observă o înviorare printr'un cadru mai larg de tratare a problemelor de învățământ și literare-sociologice în coloanele revistei „Satul și Școala“ ce apare la Cluj, sub direcția a lor doi inimoși foști dascăli: Dimitrie Goga și C. Iencica. Tot ca o revistă dascălească, putem socoti „Vlăstarul Câmpiei“ — o încercare inimoasă de adunare de folclor local a colegului V. Mo'dovanu dela Cojocna. Lipsei de metodă direcă pe care i o impută „Culegătorul“ — organul d-lui prof. N. Vuia dela Muzeul etno-

grafic din Cluj, îl putem adăoga lipsa totală de interes a colegilor obișnuiți a nu sprijini inițiative înimoase ca aceia a colegu'ui V. Moldovanu și altele.

Hrana locală însă pe care am primit-o zi de zi și care a fost oglindirea nevoilor noastre locale prin condeiele colegilor ei înșiși colaboratori și redactori, am găsit-o în „Amicul Școalei” care a înlocuit oarecum „Buletinul” oficial al regretatului revizor P. Bura și ne dă ceva mai mult pentru că era dintr'al nostru și și pentru noi, Haina înolță cu care a intrat în anul al zecelea e o chezășie pentru noi, *cari am sprijinit-o — și cari o vom sprijini*, iar pe dealtă parte pentru ea că a aruncat sămânța cea bună.

De ceiace avem nevoie pentru viitor, e o gazetă comună pentru țărani și intelectualii dela sate ce ar trebui editată de „Asociația noastră județeană” care, pusă sub direcția unui director vrednic, ar duce în satele noastre lumina de care e atâta nevoie. în locul o'răvii politice a tuturor ziarelor de partid.

Fziurd.ni.

George Racoți.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Intâi penița !

O condiție sine qua non pentru realizarea unui scris multumitor în școala primară este fărăndoială izgonirea imediată a acelei clasice penițe *klaps* (cu vârful ascuțit) ce se întrebunțează curent în caligrafie.

Penița aceasta blestemată pusă în mâna plăpândă și îndemânată a miculul școlar de abc, parcă a fost înadins creată spre a-l descărăja. Aci se agață, vârându și ciocul în foaia caetu'ul, străpungându l, aci varsă cerneală prea multă, aci nu varsă deloc, — și câte alte blestămății nu face.

Cum se face altminteri, că după ce scrisul pe tăbliță și cu creionul merge destul de bine, îndată ce am trecut la cerneală, parcă am luat o *da capo*? De ce scrisul cu penița e o corvadă pentru bieții copilași, cari ori de câte ori prind prilejul scriu cu creionul ?

Fiindcă îndrăcita peniță *klaps* nu numai că oferă maximum de dificultăți începătorului, dar rămâne veșnic inadaptabilă mării școlarului.

Ah ! Dați-mi voie să mi aduc aminte cu acest prilej de pe-

rechea de palme pe care am primit-o când am pus prima dată mâna pe „peană“ — nu de alta dar vezi, pentru niște „porci“ lăsați, — să reîrăiesc un moment acele clipe de groază...

O simplă experiență — se află doar la îndemâna tuturor — ne poate dovedi că mâna copilului se arată mult mai stăpână pe o peniță cu vârful tăiat. Cu aceste penițe se pare că elevul scrie cu aceeași ușurință cu care scrie cu creionul. Factura literelor iese mai netedă și mai rotunjită, deci cu mult mai apropiată de model decât cu un *klaps* sau *aluminium*.

Dar cum rămânem atunci cu acel traseu „*în sus subțire, în jos gros*?”

Ei, să nu fim lași și fățarnici! Câți dintre noi îl realizează acel *gros subțire* în scrierea curentă? Nu ținem cei mai mulți penița ca și când n'ar fi creată pentru acel *gros-subțire*? Cum putem avea neobrăzarea să-l pretindem copilului, când el vede că în scrisul rapid e irealizabil pentru toată lumea?

Nu însemnează însă că orice peniță cu vârful retezat e bună de pus în mâna școlarului. Până azi s'au experimentat cu succes în școlile primare din Germania și în unele dela noi, creațiunile fabricii *Heintze și Blanckertz* din Berlin și anume penițele *kleine redis 1145 și 1142* (pentru clasele I. și II.) și *To 64 și Ly 4* (pentru clasele III. și IV.)*

Colegii cari doresc îmbunătățirea scrisului elevilor lor prin aplicarea *nouelor metode de scriere*, se pot adresa colegului M. Biciulescu (Str. Bălcescu, 2 — București III), care a tratat pe larg această problemă în a sa revistă „*Școala și Familia de mâine*“.

P. Da Gogu.

Dimitrie Țichindeal

Istoria învățământului primar românesc e presărată cu numele multor bărbați de seamă cari s'au jertfit, din înalt idealism ideii difuzării luminii în păturile poporului, în cercuri cât mai largi. Nici nu se putea începe în alt mod mai rațional deșteptarea românilor decât așa cum invită însăși natura: de la bază. Renașterea culturală a noastră, cam târzie, nu e pentru nimeni o enigmă că începe pe ambele versante ale Carpaților, coloana vertebrală a românismului, în acelaș timp cu acea pleiadă de dascăli iluștri, cari se înforceau la muncă, văzând starea și rănile „mărităi nați românești“.

* Se află de vânzare la „Cartea Românească“, București.

Ei știau, la lumina exemplului statelor din occident, că singura și cea mai tare pârghie de ridicare a unui popor e cultura.

Printre cei cari au avut partea leu'ui în procesul de întărire culturală a compatrioților săi este și bănățeanul Dimitrie Țichindeal. Dacă providența l-a trimis neamui său tocmai în acele timpuri negrăit de grele, e o dovadă mai mult de răsplata pe care cerul o dă atât indivizilor cât și popoarelor ce luptă pentru adevăr și libertate.

Posteritatea, plină de sentimentul nobil al recunoștinței și cu sufletul pătruns de cultul oamenilor de seamă, va eterniza în granit și bronz chipul luptătorului pentru lumină ce doarme uitat de 115 ani în pământul iubit de el la Becicherecul Mic.

În luna Decembrie anul trecut desigur cu fastul pe care îl merită, s'a desvelit la Becicherecul Mic în Banat, monumentul celui dintâi fabulist român și luminător, așa cum a fost pe acea vreme numai Gh. Șincai și Kantianul Gheorghe Lazăr. Pentru mulți figura de mag a lui D. Țichindeal devenise ștearsă legendară.

Faptul că un număr de ani din viața sa a fost învățător la sate, ne a mărit interesul de a cerceta și publica câteva date ce se îndreaptă în primul rând spre cei ce slujesc la altarul școlii primare, pe care după relațiile tuturor, D. Țichindeal o considera baza existenței unui popor.

Scurta sa viață să fie tuturora pildă curată de muncă și naționalism.

Dimitrie Țichindeal a văzut lumina zilei în anul 1775 în comuna Becicherecul Mic, aproape de Timișoara. Isoare sigure asupra datei nașterii sale n'a găsit nimeni până în prezent. Iosif Vulcan, amintind aceasta, încă se arată nemulțumit. Școala primară a făcut-o în comuna natală la un loc cu toți copiii satului. Impresiile cu cari a rămas în viața de școlar și despre școală nu par a fi tocmai frumoase.

Cu durere spunea mai târziu: *„Dacă vrea să știe cineva într'un sat care-i școala, apoi n'are decât să caute pe lângă biserică ce casă e mai scundă, mai neîngrijită și cu ferestrele astupate cu hârtie în loc de sticlă”*. În multe părți și azi e tot această tristă stare. Ce încete sunt salturile naturii!

În jurul său nu vedea nici-o mișcare, nici-o licărire de lumină. Îl îndurera lipsa și neajunsurile unui învățământ popular aproape inexistent. În fața acelor stări, cu mult mai triste decum ni le închipuim, D. Țichindeal, animat de dorința înălțării și a liberării neamului său, și a pus din răspuseri umărul la muncă. Conștiința sa l-a îndemnat, spre a fi de folosul real nației lui a să cîrăiască și să lucreze în mijlocul celor din cari s'a ridicat. S'a făcut învățător. Spinoasă carieră pe acele timpuri la noi! Având de luptat cu greutăți, cunoscute poate numai de Lazăr și Asachi, D. Țichindeal s'a făcut crainicul neînfriecat al semănării ideii naționale sub privirea otrăvii a asupritorilor de ieri.

Și a purtat pași de învățător (1794) prin comunele : Belirt și Bereșeu. În 1802 reușește să ocupe postul de învățător chiar în comuna de origine, Bécicherecul Mic. Prin sânguința sa, stădiază teologia la Timișoara (1801), cu intențiunea serioasă de a se face preot spre a și putea servi neamul cât mai mult.

Starea socială-religioasă a românilor bănățeni din acea vreme nu era ca în Transilvania. Biserica românească gema sub apăsarea grea a celei sârbești, care era în apogeul desvotării sale. Prelați, străini de limba și de aspirațiile credincioșilor lor, nu contribuiau decât la decăderea celor cari așteptau lumina izbăvirii.

Cu mintea sa luminată, căci Țichindeal a făcut și studii filozofice pe cale privată, a căutat să înlăture și această stare de lucruri prea dăunătoare pentru frații lui. În egală măsură a serșit școala ca și biserica. Cu cât însă zelul său creștea cu atât și bănuelile dușmanilor se înmulțeau și pe acuns se urmărea zugrumarea sa. El avea toate; dar era singur în luptă. Cu puteri unite altfel de rezultate s'ar atinge îndeamnă la unire: „Să fim noi toți românii una! Nu e aici grec sau latin, unit sau neunit. Una trebuie să fie nația română!” Idealul său, un stălp de foc, era unirea și luminarea „slăvitel nații românești”. Indemnul său la unire și înfrățire n'a răsunat ca al unui aposto în pustiu. A fost ascultat de toate generațiile de români luminăți ce s'au perindat până azi. Prin secretul magic al unirii forțelor tuturor celor ce-au purtat făclia luminii dela Țichindeal și Șincai până azi, a leșit România Mare, visul scump al celor ce de mult dorm în pământul de atâtea ori cotropit al vechei Dacia.

Prin meritele sale reale, D. Țichindeal, a putut servi și ca preot militar. E foarte important de știut aceasta pentru a ne explica un alt eveniment viitor: înființarea preparandiei din Arad.

Renumele câștigat în această calitate îi ajută să se poată strecura până la împăratul Francisc I, căruia îi smulge încredințarea de a înființa o școală normală în Arad. Prin mu că și s'ârzuință necurmată, alături de alți devotați ai acestei nobile idei, școala normală din Arad (sau preparandia cum i se zicea pe acele vremuri) a luat flință în 9 Februarie 1811. Nu e loc să spunem prea multe despre aceasta acum, însă tot trebuie să amintim că această școală, care poartă pecetea personalității lui D. Țichindeal, a fost din capul locului ca și sora ei din Sibiu sau Blaj, focarul de lumină și centrul cultural de seamă de unde și-a tras seva din viață culturală toată românimea din partea locului.

La preparandia din Arad a fost catichet până în 1814, când din cauza persecuțiilor insuportabile ale dușmanilor se retrage în comuna sa natală Bécicherecul Mic. Printre cei cari și-au îndreptat asupra sa săgețile persecuției dușmănoase este mai ales episcopul sârb din Timișoara Avramovici, care l-a urât peste măsură de mult. Doza de ură și persecuție s'a mărit cu prilejul

scoaterei de sub tipul a răspânditelor sale „Fabule“. E momentul să spunem că acestea fabule formează opera sa principia. Ele i-au deschis drum dela început în istoria literaturii române, punându-l în rândul scriitorilor. În urma citirii lor l a numit marele nostru E. ninescu : „Țichindeal gură de aur“. Din aceste „Fabule“ el a înțeles să facă un instrument de luptă și de trezire a conștiinței române adormite. Axa principia a fabulelor o formează principiile de filozofie practică. În deamă neconținut la unire și redeșteptare. „Atunci când nașta română din Banat, Ardeal, Țara românească, Moldova și Țara ungiurească se va lumina cu învățătura, altă nație nu va fi pe pământ înaintea ei“ sunt cuvintele sale pe care trebuie să le aibă dinainte totdeauna fiecare învățător. F. bulele și scrierile sale s'au răspândit în toate colțurile pământului românesc, devenind hrana sufletească a tuturor.

După retragerea dela Arad, în satul său, se îmbolnăvește (1817) și după libera sa voință e dus în spitalul baronului Herzeger din Timișoara, unde a și murit (1818 Ian. 19). Conform utiniei sale voințe e înmormântat în Becicherecul-Mic la 22 Ian. 1818. Moare în vârstă de 43 ani numai, din cauza unei otrăviri, săvârșită de dușmanii săi. Biblioteca și manuscrisele le-a lăsat avocatului român Pau'ovici din Timișoara.

Astfel a trecut prin această scurtă viață pământească, scriitorul și învățătorul D. Țichindeal.

În împărăția luminii, în care stă de-atunci, e cu conștiința liniștită că și a împlinit sorocul în mijlocul obijduiului său neam.

Gen rația actuală de luminători ai satelor, n'ar putea aduce un omagiu mai sfânt ac' s'ui mucenic, decât dând ascultare îndemnului lui I. H. Răduțescu : „Să citim în primul rând scrierile înaintașilor noștri printre care e și Dimitrie Țichindeal“.

Elena și P. Țurcanu

Muzeul școlar

Multe lucruri poate face un învățător pentru școala sa. Poate face atâtea ș'atât de folositoare învățământului. Zic asta, pentru că s'au văzut cazuri, când mâna de dascăl a făcut totul. Numai că aceste cazuri sunt puține; numai că — de multe ori — cei ce fac ceva bun nu sunt imitați.

Sigur că lucrul nu se poate imita, dar credem că sgândărind cât de cât, ne vom ambiționa! Cel puțin, asta e credința noastră!

Dacă vedem un coleg ce lucrează asiduă pentru școala și pentru sat să-l încurajăm și — fără întârziere — să-l imităm.

Iar... când acești colegi — demni de imitat — nu-i găsim, să'ncercăm noi. Să'ncercăm să facem cât de cât, pentru școala sau clasa noastră.

Ce să facem ?

Avem destule : o cooperativă școlară, o farmacie, o ladă cu nisip, un muzeu școlar etc. etc.

Da ; astea toate sunt de-o covârșitoare importanță, când — bineînțeles — sunt și viu întrebuințate !

Pentru moment, câteva cuvinte despre „muzeul școlar“

a) *Cum să-l facem ?* Modest, căci asta ne caracterizează. Din câteva scânduri putem să improvizăm un dulăpior cu — sau fără — geamuri. S'avem grijă ca să-i facem cât mai multe etajere.

b) *Ce obiecte să colectăm ?* Aproape tot ce găsim ! Un ban vechiu, un ciob de oală, un fluer ciobănesc, o sabie ruginită, un cărbune, o piatră etc. etc. Și câte Doamne n'am putea colecta.

c) *De unde să le colectăm ?* Din satul nostru ! Oricât ar fi el de sărac, tot va avea ceva pentru muzeul nostru. Va fi chiar foarte darnic...

a) *Cin' să le colecteze ?* Noi și școlarii noștri. Ion al lui badea Stan ne-aduce o pipă veche dela bunicul său ; Gică a lui dom' notar ne poate aduce timbre vechi. Și din când în când, și noi putem să mai luăm dela moș Năstase un cuțit cu plăsele de os sau un pistol de cine știe când.

Ș'aceste obiecte — multe sau puține — să le-aranjăm în ordine : după mărime, după vechime, pe categorii etc. etc.

Să nu uităm etichetarea ; pe fiecare obiect — mic sau mare — să'nsemnăm : localitatea de unde s'a colectat obiectul, numele donatorului etc. P'aceiași etichetă, să fie notată data colectării : anul, luna, ziua.

Ș'acest muzeu școlar, fiindcă de școlari și pentru școlari e făcut, să fie viu ! Cum adică ? Zilnic să ne folosim de obiectele lui.

La istorie, la geografie, la științele naturale și când se poate și la celelalte obiecte de'nvățământ, să ne-aducem aminte de el.

Cheia muzeului să nu ruginească niciodată: musafirii muzeelor — păianjenii — să n'apuce a-și țese tradiționala pânză. iar ușa să facă într-una naveta „du-te, vino“.

Numai așa își are rost muzeul școlar! Altfel, e ca și când nu l'am face.

Budești—Cluj

Nicolae D. Marin
inv. dir.

Oameni și lucruri din județul Cluj

D. Ontsifor Ghibu, distinsul profesor de pedagogie dela universitatea din Cluj, e foarte bine cunoscut, mai ales de către generația mai veche a învățătorimii noastre, deoarece el și-a început activitatea rodnică și multi-laterală aci la noi în Ardeal, înainte de asta cu aproape 27 ani.

Având la bază o pregătire foarte solidă și aleasă — bacalaureat, cursuri de teologie și studii universitare la București, Budapesta și Jena — activează mai întâi ca referent școlar — un fel de inspector și îndrumător al învățământului — la Consistorul Arhidiecezan din Sibiu.

În calitate a această a desfășurat o activitate, care a avut repercusiuni extrem de binefăcătoare asupra învățământului primar românesc din suszisa Arhidieceză. Asta s'a întâmplat tocmai în timpurile cele mai critice pentru școala românească de aci, când adica era în vigoare fălmoasa lege școlară a conelui ungar Apponyi Albert.

În primăvara anului 1911, dl. O. Ghibu trece ca profesor de pedagogie la școala normală din Sibiu, unde devine imediat idolul viitorilor luminători ai satelor noastre românești. Izbușind războiul mondial, trece în vechiul Regat, unde activează intens pe terenul publicistic și al pedagogiei militante. În 1918 trece în Basarabia și luptă cu mult curaj și avânt pentru desrobi ea culturală a fraților noștrii din acea provincie nenorocită.

După războiu, între anii 1919—1920 ocupă postul important de secretar general al Resortului Instrucțiunii în Consiliul Dirigent Român. Aci apoi și a câștigat merite neperitoare, pentru că a știut să organizeze admirabil — într'un timp relativ foarte scurt — învățământul românesc de toate gradele din întreg cuprinsul Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului.

Și azi mă gândesc adeseori că, dacă s'ar fi continuat la noi cu principiile de educație și administrație școlară ale dlui profesor O. Chibu, ce departe am fi ajuns cu învățământul nostru primar.

Cu desființarea Consiliului Dirigent, dl. O. Chibu își ocupă definitiv catedra sa de pedagogie la universitatea de aici. Paralel cu munca depusă în diversele funcțiuni înalte ce i s'au încredințat, n'a pregetat să desvolte și o uriașă activitate științifică de o înaltă valoare. De la 1905 până astăzi a publicat nu mai puțin de cât vre-o 42 lucrări.

Din cauza spațiului îngust ce mi-a stat la dispoziție, am schițat de tot sumar numai câteva crâmpete din viața acestui valoros bărbat de școală ardelean cărui nu este exclus ca, soarta să i fi rezervat încă un important rol de conducător al învățământului din țara aceasta.

Astăzi dl profesor O. Chibu se află în deplină putere trupască și sufletească, împinind tocmai acum decurând 50 ani de viață. Cu acest prilej a fost omagiat foarte călduros de către prietenii și admiratorii D sale, în revistele „Satul și Școala” și „Gând Românesc”.

La aceste omagieri bine meritate se asociază cu toată sinceritatea și subsemnatul, care îi urează alți mulți ani cu bine și fericire, ca să poată mulci pentru binele neamului și cultura noastră națională, tot cu acelaș curaj, perseverență, zel și hărnicie ca și până acuma.

M. Sasu.

Apostol

— Romanul domnului Cezar Petrescu —

„Un învățător rămâne ultimul codaș, pe ultima treaptă a învățământului — și atât. Dascăl la plodurile țăranilor, e predestinat să trăiască toată viața în mijlocul lor, să adopte apucăturile lor, grijile și necazurile, ceace e mai desnădăjduit: bucuriile și desfătărilor lor. N'are drept să râvnească mai departe și mai sus”.

Dintre aceștia a fost Nicolae Apostol. Un dascăl'aș pornit de pe băncile școlii unde excelase în toate, prins în vâltoarele vieții în care, un vis, o nădejde, o realizare apostolică, desenau firsoare albastre ca fumul ce iese iarna din căsuțele acoperite cu șindrilă. Iși alesese un sat ca Ponoasele, fiindcă nu era sat; o adunătură de oameni înăspriți, fără pământ, fără drepturi; un

sat negru și trist în bura umedă a toamnei. Case fără împrejurimi, risipite pe surpături mâncate de ploii. O adunare de suflete și de sălașuri primitive, părăsite de Dumnezeu și uitate de stăpânire.

Toate acestea i-au îndârjit hotărârea lui Nicolae Apostol ca o strună întinsă de arc.

Dar cântecul ce-ar fi ieșit frumos — căci pornea dintr-o inimă idealistă, nestinsă de colbul egoismului și răutății omenești — se lovește de zidul unei generații sfârșite, cum e Lascăr Sofian, care socotea că binefacerile slovei nu sunt pentru prostime, mai ales în urma urgiei anului 1907.

În viața lui apare tânăra învățătoare Ana Pușchilă — ca o îndrumare și o rădăcină în lumea durerii ce se abate în sufletul lui Nicolae Apostol. Uriți și legați prin aceleași legi întru realizarea unui ideal; ei biruiesc să înalțe acolo în Ponoasele negre și urgisite — Școala, și prin ea — să dureze flacăra unei luminițe trainice.

Apostol ne apare ca un exemp'u tipic al celor ce poartă numele atât de greu de purtat — învățător — când misiunea s'a făcut una cu sufletul.

Autorul ne a dat un roman cu o acțiune bine condusă și mai ales ne a zugrăvit personalitatea unui învățător într'adevăr învățător. E primul, care s'a ocupat într'o măsură deplină de tagma învățătoarească redând o idee-istă, gen Nicolae Apostol. Căci „nu stă un zid în picioare, până ce nu i-al dat un suflet de om“.

Eugenia Mureșanu.

Un fond de ajutorare *)

Primim :

DLE REVIZOR,

Cu onoare Vă rog să binevoiți a fi interpretul nostru pe lângă toți membrii Corpului didactic primar de stat din Cluj, în frunte cu D Voastră, exprimându-le sincerile noastre mulțumiri pentru fel cum au știut să ne consoleze în durerea cauzată de moartea scumpel noastre soți, măicuță și fiică.

În semn de recunoștință și veșnică amintire punem bază unui „fond de ajutorare în caz de boală a membrilor familiilor învățătorilor din Cluj și județ“, în suma de 1000 Lei, pe care-l vom alimenta lunar cu câte 100 Lei, atâta timp, cât eu și ficele mele vom trăi în Cluj.

*) Regretăm că — din lipsa de loc — am întârziat mult cu publicarea acestei scrisori. Am transmis însă la timp mulțumirile dlui Ogoreanu către toți colegii din Cluj.

Fondul va purta numele regretatei noastre ; „Ana Ogreanu n. Doican“ și se va depune la Banca „Solidaritatea“ de sub conducerea D-V. și se va administra de un comitet compus din toți directorii și directoarele școalelor primare și grădiniilor de copii de stat din Municipiul Cluj și președintele Asociației învățătorilor din județul Cluj, având ca președinte pe Revizorul școlar al Municipiului (când va exista acesta) sau al județului, astăzi: Dl Marian Sasu.

Eventualele contribuții, se vor trece în o carte instituită în acest scop.

Cluj la 30 Nov. 1933.

M. Ogreanu.

Directorul Șc pr. Nr. 5.

Scrisoare de mulțumită

Primiim : DOMNULE REVIZOR,

Am onoare a Vă ruga să binevolți a aduce mulțumiri prin „Amicul Școliei“ din partea direcțiunii acestei școale dlui Dr. Ioan Popa, directorul Forestierei Poeni, pentru fapta caritabilă făcută la Sf. Sărbători ale Crăciunului, împărțind îmbrăcăminte și alimente la 40 copii săraci și lipsiți din această comună și 60 copii din com. Poieni.

D-sa, alături de puțini în țara noastră, a făcut ca la Crăciun, veselia și mulțumirea să strălucească pe fața acestor copii lipsiți și oropsiți de soartă.

Tot D-sa a pus bazele unei „Asociații de ajutorare a oamenilor săraci“ din Poeni și jur.

Valea-Drăganului, 17 Ianuarie 1934.

G. Dumitraș, director.

PARTEA OFICIALA

Toate ordinile și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștiențios de către cei vizați.

REVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI CLUJ

Către toate școalele primare de stat din județ.

No. 137—1934

Atragem atențiunea învățătorilor noștri asupra revistei „Drumul Nou“, editată de Uniunea Camerelor de Agricultură și

care se trimite gratuit tuturor școlilor primare din țară. Această excelentă revistă servește ca material didactic la clasele superioare, precum și ca un bun mijloc de propagandă și de îndrumare agricolă pentru sătenii agricultorilor și crescători de animale din partea locului. Invităm deci pe învățătorii noștri ca să folosească revista aceasta cât mai mult în activitatea lor didactică și de propagandă agricolă, dar și să slăruie a câștiga fiecare din ei cel puțin 5 abonamente cu plată de 100 Lei pe an, cu începere dela No. 1, deoarece în felul acesta se va putea da revistei și o mai largă răspândire, fiind foarte utilă sătenilor noștri.

No. 195—1934

Avem onoare a Vă face cunoscut că, Ministerul prin ord. Nr. 101467—1934, a hotărât să nu se schimbe nici o directoare sau director, decât în urma unei anchete, când se va dovedi că nu sunt la înălțimea postului ce ocupă.

No. 194—1934

În conformitate cu ord. No. 8153—1934 a Onor. Minister avem onoare a Vă aduce la cunoștință, următoarele:

1. Dl. Vasile Chintoanu trece ca inspector de circumscripție pentru județul Cluj și Municipiul

2. Dl. Ioan Biji. învățător director gradul I. la Someșeni, se delegă ca revizor școlar al județului Cluj, p'ătit dela catedră.

No. 199—1934

Vă facem cunoscut că Ministerul prin ord. No. 197520—933 a dispus că acolo unde preotul a predat religia *în mod efectiv în întreg anul școlar*, D sa să facă parte din comisiunea de examen particular, ce se ține la școala respectivă, examinând obiectul *religia*.

Preotul examinator va primi cota cuvenită din taxa respectivă de examen.

No. 206—1934

Ministerul, cu ordinul No, 6194—1934 a interzis strict directorilor și directoarelor de școale primare să funcționeze și la școli particulare.

No. 216—1934

Pe lângă celelalte ordine ce vi s'au trimis aparte, mai comunicăm spre știre și strictă conformare și copia ordinului telegrafic de mai jos:

„Nici un concediu nu se acordă învățătorilor decât pentru *forță majoră*; nimeni n'are voie să părăsească școala; dacă se găsesc învățători plecați de la școală în alte condițiuni se vor pedepsi și ei și organele de control. Ministru (ss) Dr. Angelescu No. 11324—1934

No. 226—1934

În conformitate cu decizia No. 5685 dela 12 Ianuarie 1934 a Onor. Minister al Instrucțiunii, s'a făcut următoarea repartizare a dlor inspectori generali primari și inspectori de circumscripție, care interesează județul nostru: 1. D. I. A. Grigorescu, inspector general. 2. D. C. Iencica, șeful secției inv. primar și inspector peste jud. Sălaj. 3. D. V. Chintoanu, inspector școlar.

No. 229—1934

Comunicăm spre știre și executare copia ordinului On. Minister al Instrucțiunii No. 207592—1934:

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român „Astra” din Sibiu, ne aduce la cunoștință că, în dorința de a immortaliza pe cei trei martiri: Horia, Cloșca și Crișan, cari au suferit pentru neamul românesc, a hotărât ca odată cu împlinirea a 150 de ani în ziua de 28 Februarie 1935, să ridice un monument în orașul Alba Iulia.

„Comitetul a adunat până acum din cotizații benevole sume importante și se gândește la sporirea fondului, luând parte la această întreagă suflare românească pentru care ei s'au jertfit.

„Nu credem că va fi român care să nu primească cu bucurie această frumoasă inițiativă.

„Pentru sprijinirea acestei acțiuni, vă facem cunoscut că, Ministerul a aprobat ca toate școlile primare din țară, să țină în luna Februarie 1934, câte o serbare școlară, însoțită de conferințe, cor și declamații, în legătură cu eroii martiri.

„Sumele cari vor rezulta la aceste serbări din mici taxe sau cotizații benevole, vor fi trimise direct dlui Dr. Romul Boca, Președintele Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român din Alba Iulia.

„Luați măsurile convenite și comunicați aceasta tuturor școlilor din județul Dvoastră.

„Listele școalelor cari au contribuit la ridicarea monumentului vor fi publicate. Consilier Dir. gen. (ss) Petre Ghițescu. Șeful Serviciului (ss) F. Theodorescu.

No. 275—1934

Avem onoare a Vă face cunoscut că On. Minister al Instrucțiunii, prin deciziunea No. 5126 dela 16 Ianuarie 1934, restabilește titlurile organelor de control ale învățământului primar, așa cum au fost prevăzute prin art. 110 și 126 din legea pentru organizarea administrației școlare din 1 Iulie 1930, și anume: *revizori școlari de județ subrevizori școlari de circumscripție, inspectori școlari de circumscripție și inspectori generali.*

No. 319—1934

Avem onoare a Vă comunica spre știre și conformare copia ordinului No. 184955—1933 al On. Minister al Instrucțiunii:

„Sfântul Sinod prin adresa Nr. 1517—1933, a încunoștințat Ministerul că, învățătorii din diferite localități, refuză accesul delegațiilor chiriarchiilor, de a controla predarea învățământului religios în școlile primare, sub motivul că, nu au în această privință, nici o dispozițiune din partea organelor superioare lor.

„In consecință, la rândul Dvoastre veți comunica tuturof direcțiilor de școli primare că, potrivit Legii pentru modificarea art. 61 din Legea învățământului primar din 26 Iulie 1924, publicată în Monitorul Oficial No. 96 din 22 Aprilie 1932, pag. 2735, controlul învățământului religios, în școlile primare, se face pe lângă organele de control ale Ministerului Instrucțiunii și de către autoritatea bisericească respectivă (Mitropolia, Episcopia) prin delegații săi, persoane eclesiastice, această dispozițiune legală este în concordanță cu art. 33 din Legea pentru organizarea bisericii române, care prevede că învățământul religios pentru elevele și elevii de religione ortodoxă, în școlile primare, secundare și profesionale, publice și particulare, este obligator și se va preda sub controlul bisericei și al Ministerului Instrucțiunii Publice.

No. 498—1934

Onor. Minister cu ordinul No. 21026—1934, dispune: nu se mai admite nici o detașare și nici o schimbare în învățământ.

No. 565—1934

Ministerul gășind că revista „Copilul“, ce apare la București, str. Eroului No. 2, este de mult folos conducătoarelor de grădini cât și școlilelor primare cu sul inferior, o recomandă prin ordinul No. 11842—1934, conducătoarelor, învățătoarelor cât și pentru bibliotecile școlare.

No. 566—1934

În legătură cu cele cuprinse în ordinul nostru No. 194—1934, avem onoare a Vă mai comunica spre orientare că, dl revizor școlar Ioan Biji face anchete și controlează școalele și activitatea comitetelor școlare din întreg județul.

No. 580—1934

Vă rugăm binevoiiți a ne comunica cu reîntoarcerea poștei data începerii cursurilor de adu'ți. Asemenea numărul celor înscriși și cari cercetează regulat aceste cursuri, cari trebuiau să ia ființă până acuma, în toate comunele noastre rurale. De executarea acestui ordin sunteți direct răspunzători.

*Către toate școalele primare și grădinile de copii
confesionale din județ*

No. 2896—1933

Potrivit ordinului On. Minister Nr. 141188—1933, avem onoare a Vă face cunoscut că, actele de angajament ale membrilor corpului didactic dela școalele confesionale vor fi înaintate On. Minister spre verificare, vizate de Administrația Financiară, în cel mult 30 de zile dela data autorizației obținute de învățătorii respectivi.

No. 316—1934

În urma ordinului On. Minister Nr. 201978—1933, avem onoare a Vă aduce la cunoștință că, învățătorii dela școalele primare particulare conf. pot lua parte, dacă doresc, la conferințele didactice ale învățătorilor dela școalele statului.

Onor. Minister a dat această dispoziție fiind în interesul învățământului, înțelegerii și formării profesionale.

No. 510—1934

Binevoiiți a ne trimite în curs de 3 zile un tablou care se conține următoarele date: 1 Anul și Nrul ordinului prin care școala a obținut dreptul de publicitate. 2. Să se arate la fiecare învățător al școlii, când a depus examenul de limba română, cu ce succes, precum și anul și anul, când a obținut ordinul de autorizație de funcționare.

Către toate școlile primare de stat din județ

No. 505—1934

Onor. Minister cu ordinul Nr. 12708—1934 dispune: ca plata tuturor suplinitorilor prin bună înțelegere încetează.

Toți suplinitorii în învățământul primar se vor plăti conform legii cu 75% din leafa de învățător titular.

No. 601—1934

Revenim din nou asupra ordinelor noastre din anii trecuți de a ni se trimite până în 5 a fiecărei luni raport amănunțit asupra situației școlare de pe luna precedentă. Publicăm din nou chestiunile despre cari trebuie să ni se raporteze lunar, și anume. 1. *Sala de clasă* (curată, podelele oleiate, combustibilul suficient și bun etc). 2. *Frecvența școlară* (Aci să ni se dea răspunsuri precise asupra: a) *Nr ul copiilor obligați de școală* — grădiniță 5—7, școală primară 7—16 ani — b.) *Numărul copiilor înscriși la școală.* c.) *Media frecvenței* d) *Nr-ul învățătorilor.* La calcularea mediei frecvenței se va proceda astfel: În fiecare zi se vor nota absențele elevilor în registrul catalog, iar numărul elevilor prezenți se va nota în registrul de prezență. La finea unei săptămuni se va aduna de aci numărul elevilor prezenți la școală zi de zi. Suma obținută se va împărți cu numărul zilelor în cari s'au ținut lecții. Aceste date trebuie să fie absolut exacte, fiind direct responsabil de ele fiecare diriginte de clasă. În legătură cu aceste ni se va arăta tot la acest punct care e cauza slabei frecvențe școlare, măsurile luate de direcțiune și comitetul școlar, dacă listele de amenzi au fost înaintate și executate de către cei chemați.

3. *Programa analitică* (cum s'au prezentat materiile din diferite obiecte; în ce stadiu se găsesc aceste materii; să se arate cauzele dacă nu s'au putut ține materiile la curent; în ce măsură sunt asimilate de către elevi materiile predate, etc.)

4. *Studiul religiunii și cercetarea bisericii.*

5. *Inspekții școlare*, (subrevizor, revizor, inspector, medic, etc.: a se arăta dispozițiunile mai însemnate luate de aceștia.)

6. *Absențe învățătoresți*, (Să se arate cine a lipsit motivat ori nemotivat; cât timp?).

7. *Activitatea extrașcolară.* (Ni se va arăta tot ce s'a lucrat de către învățători afară de școală).

8. *Comitetul școlar.* (Ce activitate a desfășurat în cursul unei luni).

9. *Alte lucruri și înlămplări școlare.* Ținem să atragem atenția tuturor directorilor școlari, că acest raport ni se va trimite regulat în fiecare lună până la data susamintită.

Netrimiteria acestui raport la timp atrage după sine aspre sancțiuni.

Revizor M. Sasu.

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR. SECȚIA CLUJ

No. 9—1934

Către

Toți învățătorii din județul Cluj.

Avem onoarea să vă comunicăm mai jos spre știre copia ordinului No. 59—1934 al Asociației Generale.

Cluj, 15 Februarie 1934

Președinte :

Alexandru Ilieș'u

Secretar :

G. Tilișca

— C O P I E —

Asociația Generală a Învățătorilor
din România

București, 6 — II — 1934.

No. 59.

Domnule Președinte,

Consiliul General al Asociației noastre în ședința sa de la 28 Ianuarie a. c. ce a avut loc în Capitală, cercetând situația materială în care se găsește astăzi Asociația Generală, a hotărât cu unanimitate următoarele măsuri, pentru ca să i se dea posibilitatea să și continue acțiunea și publicațiile :

1.) Până la 1 Martie a. c. Asociațiile județene sunt obligate să achite integral cotizația către Asociație Generală și abonamentele datorite pentru revista „Școala și Viața” pe anul 1933.

2.) Până la 1 Septembrie a. c. trebuie să se achite toate sumele datorite pe 1931 și 1932 pentru cotizație și revistă.

Pentru ușurarea plăților, pe acești 2 ani din urmă, sumele cuvenite Asociației Generale să scad la jumătate. Efectiv, deci, secțiunile județene datorare, vor achita numai 50 % din totalul sumelor restante pe 1931 și 1932.

3.) Asociația generală reanunță la orice pretenție pentru sumele datorate de Asociațiile județene pe anul 1930.

4.) Se va procedea de urgență la încasarea cotei de 10 lei lunar, fixată de Adunarea Generală din Ch.șinău, din 1932, pentru „Casa Învățătorilor din București”.

5.) Pentru ca să ia flință „Biroul de informațiuni și Contencios” al Asociației Generale, a cărui nevoie e din ce în ce mai simțită, Asociațiile județene vor vărsa Centrului o sumă fixată la 5 lei anual de fiecare membru al său. Cota pe anul în curs urmează să se înainteze *imedat*, înființarea biroului de informațiuni și contencios ne mai putând întârzia.

6) Asoc. județene vor plăti pe viitor Asociației Generale cotizația de 20% impusă de statute, mărită cu 5% — așa cum a hoărât Asociația Generală din 1932 dela Chișinău — din totalul sumelor încasate pentru cotizații dela membrii săi.

Nici o abatere în această privință nu mai poate fi îngăduită.

Luând cunoștință de cele de mai sus, pentru aducerea căroro la îndeplinire 64 de președinți de Asociații județene prezenți, au făcut legământ de onoare, Vă rugăm D-le Președinte, să binevoiți a Vă conforma în termenele fixate — pentru tot ce privește Asociația D v.

Intreaga activitate viitoare a Asociației Generale ca și reparația pe 1 Aprilie a. c. revistei „Școala și Viața“, am dori în condițiuni și mai bune ca cele de până acum, sunt în funcție de felul cum domniile președinți de asociații județene își vor respecta angajamentul de onoare luat și cum vor răspunde la chemarea Consiliului General.

Conștiința răspunderii, ce o avem și cel de la Conducerea Centrală și conducătorii Asoc. județene, ne obligă credem noi, să facem toate eforturile, ori ce greutate va trebui să învingem, ca să ne aducem ordine perfectă în organizația noastră profesională prin îndeplinirea strictă a tuturor îndatoririlor statutare și să dăm putință Asociației Generale să se organizeze, să activeze și să creze din ce în ce mai mult și mai puternic în direcția scopurilor pentru care a fost înființată.

Președinte:
(s) D. V. Toni

Secretar General:
(ss) V. P. Dumitrescu

Banca Populară „Solidaritatea“ a Corpului Didactic Primar din județul Cluj.

No 1—1934

Către

Domniile învățătorii din județul Cluj

Avem onoare a publica din nou „Actul de intrare în societate“, care trebuie întocmit și subscris de toți aceia cari doresc să devină membri ai băncii noastre. Spre orientare comunicăm că, o parte socială e de 500 Lei și un membru trebuie să semneze *cel puțin* 4 părți în suma totală de 2000 Lei. La intrare se varsă neco-ditionat 10% din capitalul subscris, plus 20 Lei taxă de înscriere. Restul de capital se va vărsa în rate lunare de câte 100 ... lei (cum e cazul), în termen de 2 ani.

În legătură cu aceste comunicăm și „Cererea de împrumut“ pentruca dnii membrii, cari solicită împrumut să o aibă totdeauna la dispoziție. Nu e nevoie ca membrul respectiv să se prezinte personal pentru ridicarea împrumutului și probat, ci e suficient să ni se trimită — prin postă sau delegat — formularul cererii de împrumut, completat cu toate datele necesare, iar noi

vom trimite banii per mandat postal, reținând numai dobânda cuvenită și spesele postale. În felul acesta credem că membrii noștri vor fi și mai bine serviți.

Cluj, 15 Februarie 1934

Președinte: *M. Sasu*

Casier: *Tr. Zinvelu*

I.

Act de intrare în societate

Subsemnat învăț
din comuna județul
dorind să fiu membru societar al Băncii Populare „Solidaritatea“
a Corpului Didactic Primar din jud. Cluj, declar prin acest act:

1. Că am luat cunoștință de statutele acestei societăți autentificcate de judecătoria urbană din Cluj la Nr. 3349 anul 1932 și a actului constitutiv al aceleiași societăți, autentificat de aceeași judecătorie urbană la Nr. 3349 anul 1932.

2. Că prin aceasta mă oblig de a mă supune la tot ce este cuprins în aceste statute și în acest act constitutiv și că începând de astăzi devin membru asociat al acestei societăți cooperative cu toate drepturile și obligațiunile arătate în statutele și actul constitutiv.

3. Declar că voi recunoaște încheerile Consiliului de Administrație și ale Adunării Generale.

4. Acum la intrare subscriu părți sociale în sumă de Lei, adică Lei, din care am vărsat a 10 a parte, adică Lei restul de Lei îl voi achita prin vărsăminte lunare de Lei în termen de ani, iar după ce voi plăti integral această sumă subscrisă de mine, voi continua de a-mi mări capitalul prin cotizațiuni lunare pe care le voi declara la acea epocă.

Mă oblig că voi răspunde pentru obligațiunile societății cu de două ori valoarea părților sociale subscrise.

5. Drept aceasta am subscris prezentul act de intrare în Banca Populară „Solidaritatea“ a Corpului Didactic Primar din județul Cluj.

Datul 1932.

Martori :

Semnătura :

.....
.....

.....
.....

II.

Cerere de împrumut

Subsemnatul inv. în comuna jud. Cluj, solicit de la Banca Populară „Solidaritatea” a corpului didactic primar d'n jud. Cluj, un împrumut de Lei adecă pentru Acest împrumut îl voi achita din proximalul meu salariu, autorizând prin aceasta pe D. Revizor școlar, ca să rețină suma convenită din salariul meu.

Cluj, la 1933.

Semnătura :

Subsemnatul comitet de direcție aprobă suma de Lei adică Cluj, la 1933.

Membrii :

Știri din județ

* In 12 l. c. au sosit la Revizoratul nostru bonurile de impozit pentru salarele învățătoarești de pe lunile Noemvrie și Decemvrie 1931. Distribuirea acestor bonuri a început imediat.

* Pe lângă școala primară de stat No. 2 din Cluj, de sub direcția dlui I. Angheliiu, a luat ființă o *cooperativă școlară*, cu numele „Gloria”. Tot la această școală s'a inaugurat o scenă de teatru fixă de toată frumusețea.

* Comitetul școlar diu Aghireș a distribuit cu ocazia serbării pomului de Crăciun următoarele ajutoare pentru elevii săraci: 24 p. ghete, 22 rochițe, 11 costume, 5 marames, 4 căciuli. La aceste ajutoare au contribuit: Comitetul școlar 3000 Lei, comuna 1500 Lei, D. Gr. Manoilescu, dir. gl. al Min. de cărbuni 3000 Lei, iar 1852 Lei au fost colectați de la locuitorii din comună.

* Ministerul a înființat pe ziua de 15 Ian. a. c. 4 ateliere de țesătorie și cusut, pe lângă școlile primare de stat din municipiul Cluj.

* D. Silviu Fleșeriu, învățător în comuna Mierța, și-a serbat în 11 l. c. căsătoria religioasă cu dșoara învățătoare Aurelia Danciu din Bercea. Transmitem tinerei perechi felicitările noastre sincere.

* Curtea de apel din Cluj a dat câștig de cauză dnei învățătoare Cornelia Maier (Cluj), care dase Ministerul în judecată, fiindcă la trecutele transferări a fost respinsă față de o altă petiționară, care avea drepturi mai mici decât dânsa.

* Din cauza epidemiilor ivite printre elevi, s'au suspendat cursurile pe câte 5 zile la grădina de copii No. 3 Cluj și școala din Zimbor.

* La școala din Aghireș, de sub direcția dlui V. F. Călugăru, se țin ședințe în fiecare Joi orele 3—5 d. m. cu cercetașii și puii de șoimi. După ședințele acestea, copiii ascultă la Radio programul, anume întocmit pentru ei.

* Școlile din Budești și Cubleșul Român au primit de curând dela Casa Școlilor biblioteci și material didactic.

* Au mai fost numiți următorii învățători suplinitori: Cornel Năsălean — Căpușul Mic — cătunul Bălcești, Gh. Cârnațiu — Rișca de Sus, Ioan Câmpian — Balta, Dumitru Filip — Dretea, Emil Chețian, — Frata — Cătun, Cornelia Vereș — Geaca, Emil Cordoș — Măguri Joseni, Emil Pop — Miluani. Au fost numite ca maestre: Elisabeta Costea la școala No. 3 Aurelia Tudoran la școala No. 2 și Florentina Ursulescu la școala No. 5, toate în Cluj.

* Au fost detașați: Iuliu Maier dela Crăești jud. Mureș la Gilău și Jana Tănăsescu dela Albești la Huedin.

* În 28 Ianuarie a. c. s'a ținut la Serv. local de inv. din Cluj o consfătuire cu organele de control din nordul Ardealului, sub președinția dlui Inspector General Dr. Alexandru Pteancu. Asemenea în ziua de 30 Ianuarie a. c. s'a ținut tot aci la Cluj o consfătuire cu organele de control din județele Cluj, Someș, Năsăud și Mureș, sub președinția dlui Inspector General Ion A. Grigorescu. În ambele consfătuiri s'au luat importante hotărâri pentru bunul mers al învățământului nostru primar.

* D. Inspector General I. A. Grigorescu, secundat de dnii C. Iencica, V. Chintoanu și M. Sasu, a ținut frumoase conferințe cu învățătorii de stat și confesionali din Cluj, în după amiezile din 29 și 30 Ian. a. c.

* Organele noastre de control au inspectat în cursul lunii Ianuarie școlile din următoarele comune: Cluj șc. No. 2 și No. 9, șc. reformată No. 1, Cojocna, Bonțida și Baci (d. Inspector gl. Grigorescu); Florești. Luna de Sus, Someșeni, Feleac, Cluj șc. No. 4 și No. 13 (d. Inspector V. Cchintoanu); Sânicosară, Dezmir, Apahida, Cojocna rom. cat. și reformată (d. Revizor I. Biji).

* Consiliul județului nostru a distribuit în toamnă Comiteturile școlare următoarele ajutoare: Mociu 20.000, Silvașul de Câmpie 10.000, Sava 10.000. Tămașa 30.000, Sărmășel 30.000, Dezmir 5.000, Aghireș 10.000, Țag 10.000, Așchileul Mare 8.000, Corpadea 8.000, Vișag 15.000, Mărgău 5.000, Sânpaul 5.000, Fântânița 10.000, Lunca Vișagului 25.000, Măcicaș 5.000, Păglișa 14.000, Dăbâca 35.000, Morlaca 10.000, Miheș 10.000, Petea 10.000, Petrind 8.000, Suat 10.000.

* Au obținut concedii de boală: Dnele Florica Bucur șc. No. 2 Cluj 2 luni, Ana Tomuș — Mociu 2 luni, Silvia Bodea — Sâncraiu Almașului 1 lună, Elena Georgescu — Boj 1 lună, Alexandrina Sorohan — Cluj 2 luni, Ghizela Zobel — Bicalat 1 lună, Minescu Gheorghe — Așchileul Mare 3 luni, Aurelia Mândruțiu — Suat 3 luni, (c. fam.), Felicia Ignat — Hida 1 lună, Silvia Petrașcu — Cluj 2 luni, Maria Ieremia — Someșeni 1 lună, Nicolae Ciovica — Aghireș 3 luni.

* Din inițiativa intelectualilor din comuna Răzoare, s'a înființat acolo o „Casă Culturală“.

* D. Prefect Dr. Eugen Dunca, a fost ales în ședința din 15 I. c. președinte al Comitetului nostru școlar județean. De această alegere se leagă cele mai frumoase nădejdi. Vom reveni în numărul viitor cu amănunte.

Ofensiva contra întunerecului

În civilisata transmitere de torțe, care s'a făcut la ministerul instrucției, când dl. Gusti a trecut d-lui dr. C. Angelescu, marea misiune de-a conduce destinele culturale ale neamului românesc, noul ministru al instrucției, care este de fapt un vechiu conducător al școlii românești, a accentuat chiar și în acest discurs oficial, și de obicei limitat în generalități ocazionale, marele pericol al analfabetismului de la noi.

Și printr'o coincidență rară, cuvântarea conducătorului oficial al culturii românești, am ascultat-o după ce în ajun cetisem interesanta monografie statistică alcătuită de d. Iosif Gabrea, conferențiar la Universitatea din București, în care locul comentariilor este ocupat de tablouri și cifre, elocvente în recea lor prezentare.

Mai întâi d. Gabrea arată că sacrificiile cari s'au făcut la noi pentru școală au fost proporțional mai mici decât în foarte multe alte țări. Nu ne vom opri la bugetul Statelor unite, pentru motive ușor de înțeles, dar vom reține comparația că Bulgaria alocă 15 la sută, și Ungaria 14,2 la sută din totalul cheltuelilor bugetare pentru școală, iar țara noastră numai 12 la sută din bugetul său, fără a socoti cheltuelile regiilor autonome, căci atunci cota e, firește, cu mult mai mică.

Iar dacă studiem frecuența copiilor în școala primară, constatăm că pe când în Cehoslovacia, frecuența e de 100 la 100, în Ungaria 95 la sută, România se rânduiește la coadă cu 59,8 la sută.

Aceste cifre, cum spuneam — ne scutesc de orice comentarii, și arată câtă putere de muncă, ce sfortare trebuie depusă, pentru a ne ridica, și-a face din o țară cu 80 la sută țărănime, să existe o școală de sat, care să fie pentru toți copiii, un focar de lumină.

Fără acest entuziasm pus în opera de înălțare a școlii primare, cultura noastră superioară, va fi creiată pe nisip, căci această cultură nu este autohtonă, decât în măsura în care în ea pătrunde tot specificul spiritualității unui neam.

Dacă ar fi posibilă o cultură superioară, într'o țară de analfabetism, aceasta ar arăta că în problemele mari intelectuale nu producem prin noi înșine, ci importăm ceiace ne trebuie în suflet! Și aceasta ar fi un mare pericol pentru temeinicia viitorului nostru cultural.

PETRONIUS

Întrebări și răspunsuri

Sub rubrica aceasta vom publica întrebările de ordin școlar și profesional pe cari le vom primi dela dñii învățători și cari întrebări vor reclama un răspuns de interes general.

1. *D. Gh. Blada*, — învățător numit în mod provizor — din comuna Nadăș întreabă: „Binevoți a mă lămuri pentrucă am fost plătit, începând cu Decembrie 1933, numai cu 1677 lei, pe când în Oct. și Noembrie acelaș an am fost plătit cu 2228 lei?”

Răspuns: Reducerea aceasta de salar s'a făcut în baza ordinului Ministerului Instrucțiunii No. 165839/1933, pentru toți învățătorii numiți în toamnă în mod provizor. Ministerul — la intervenția d'ui. D. V. Ţoni — a răspuns că această măsură s'a hotărât, ca să se creieze împreună cu alte resurse fondul necesar pentru plata celor 3000 învățători numiți pe 1 Ianuarie 1934 și că nu se poate reveni asupra ei.

Dacă însă se vor trece în bugetul viitor — după cum se speră — toate posturile celor numiți în toamnă și acum, — situația se va schimba.

Toate aceste lămuriri servesc ca răspuns și dlor N. Năstase — Ghiurcuța de Sus, Const. Popescu — Juriul de Câmpie.

2. *D. N. D. Marin*, învățător în Budești întreabă: a) Când se fac transferările în învățământul primar? b) Ce posturi se dau vacante la transferări? c) Se ține examenul de definitivat în acest an? d) Ce materii se cer?

Răspuns, a) Vezi la „știri diverse” din acest număr. b) Toate posturile devenite libere între 1 Ian. 1933 — 1 Ian. 1934; între ele se cuprind și posturile noi înființate. În județul nostru avem în prezente o mulțime de astfel de posturi vacante. Așa în municip. Cluj: 18 p. bărbați, 8 p. femei; jud. 68 p. bărbați, 44 p. femei. Conducătoare în Cluj: 3 post.; jud. 2 post. Publicarea acestor posturi vacante nu o putem face, pânăce nu apar mai întâi în „Monitorul Oficial”. c) Până acuma nu ni s'a comunicat nimic oficial despre acest examen. Credem că, se așteaptă mai întâi hotărârea Parlamentului, prin care se va decide revenirea la dispozițiile legii din 1924. d) Nu putem preciza încă nimic.

Aceste răspunsuri servesc și pentru dñii învățători N. Petrescu — Culeșul Român și Gh. Listes — Rogojel.

Știri diverse

* D. prof. dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii a luat hotărârea de a înființa o echipă volantă pentru controlul învățământului primar.

Controlorii se vor deplasa în cele mai depărtate puncte ale țării și vor observa dacă învățătorii își fac datoria și dacă nu lipsesc dela posturile lor.

Inspecțiile acestea se vor face înopinată.

* S'a hotărât în mod definitiv reînființarea prin viitorul buget, a tuturor școalelor normale desființate care au local propriu.

* Ministerul instrucțiunii face cunoscut că, în cursul acestui an școlar, nu se mai fac nici un fel de schimbări de personal în învățământul primar.

Cererile de transferări în acest învățământ se vor face dela data publicării în Monitorul Oficial și în buletinul ministerului instrucțiunii a posturilor vacante și până la 1 Aprilie a. c.

Posturile vacante vor apare în Monitorul Oficial în cursul acestei luni, iar transferările efectuate vor intra în vigoare dela 1 Septembrie 1934.

* Printre alte degrevări fiscale ce se vor aduce în anul viitor figurează și un proiect prin care se desființează impozitul excepțional asupra salariilor.

* Ministerul instrucțiunii a intervenit la ministerul de finanțe pentru a da dispozițiuni ca amenzile școlare rezultate din nerespectarea obligativității școlare să fie încasate de către percepții fiscale nu de cei comunali.

* În 10 I. c, a decedat în Arad, la frumoasa vârstă de 73 ani. marele luptător al Ardealului *Vasile Goldiș*, fost în Consiliul Dirigent, șeful resortului cultelor și instrucțiunii publice. Eternă să-i fie amintirea.

* Ministerul instrucțiunii a hotărât să ceară societății de radio difuziune să i pună la dispoziție cota legală de 20 la sută cuvenită ministerului din beneficiile societății.

Cu acești bani ministerul instrucțiunii va achiziționa aparate de radio pentru școlile sătești.

* Ministerul instrucțiunii a dispus să nu se mai țină examene de diferență dela școala normală pentru liceul întreg.

Absolvenții școalelor normale vor putea depune examene de diferență în condițiile art. 151 din regulamentul școalelor secundare, adică pentru fiecare clasă în parte. Ulterior s'a desminț această știre.

Cronică

Au fost premiați

— de către „*Arhiva de Folklor*“ a *Academiei Române* în 1933, următorii colegi: Mihai Gh. Cojocaru, Dobreni-Neamțu, pr. I. (Lei 2000), Gh. I. Dobrescu, Băneșii-Dâmbovița, pr. II. (Lei 1500), Vasile Cutcan, Bonț Someș, pr. III. (Lei 1000), Anatolie Melnic — Hodrăuți-Hotin, Sterie C. Envică — Poiana Mare-Dolj, P. Balașu Stolneanu — Dumbrăvița-Satu-Mare, Valeriu Al. Popa — Sâlciiile-Prahova, pr. IV, câte 500 Lei. (Au mai fost premiați cu acest premiu și Gheorghe Fată, plugar — Valea-Mare-Severin și Petru Vovcă, normalist cl. VII. șc. norm. Bălți).

Premiile acestea se vor împărți și anii viitori. Colegii cari au material cules, îl vor trimite *Arhivei de Folklor a Academiei Române* Cluj, Str. Elisabeta 23, de unde vor cere și chestionarele cu instrucțiunile necesare.

Opera noastră culturală

În scumpă noastră Basarabie, anarhizată de politicieni, copiii nu mai carcează aproape de loc școala. După rapoarte oficiale, la o lună de zile după începerea anului școlar nu frecventau decât 10% din numărul copiilor înscriși. În ultimii cinci ani analfabetismul a crescut în această provincie de la 65% la 85%. Credem că acolo ar fi locul cel mai potrivit, ca să experimenteze Onor. Minister *seria* sa de măsuri.

Iată ceva idei

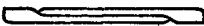
— dintr'o interesantă conferință, despre „arta populară românească“, rostită zilele trecute de către dl prof. Nicolae Iorga la Brașov:

„Să revenim la arta populară, care nu este decât mijlocul de-a îmbogăți milioane de femei, cari iarna nu fac mai nimic. — Artă populară română este cu totul altceva decât portul popular. Artă populară se întâlnește și aiurea, nu numai la noi. La noi ea este pe cale de a pieri. În Bucovina vechiul port românesc este pe cale să dispară.

În pictura românească influențată și ea de curentele moderniste se fac adevărate orori. Ingenunchem prostește în fața străinătății pe când dispar așezămintele noastre de artă națională.

În genere artiștii noștri populari au tendința de-a pune o notă personală la tot ce creează. Sașii reproduc la infinit același model de casă de pe vremea Mariei Tereza. Pe valea Prahovei se pot vedea case românești cari dovedesc o fantazie extrem de bogată“.

sj.

Concurs

Cooperativa „PROGRESUL“ a elevilor normaliști din Carei jud. Sălaj, dă în concurs „Premiul cooperăției din anul 1927—1934“ în sumă de lei 2400 (douămii-patrusute).

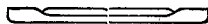
La concurs pot lua parte absolvenții școlii normale din Zălau seria anului 1927 care prin lucrare scrisă vor arăta mijloacele întrebuintate pentru înființarea sau menținerea unei cooperative sătești, insistând mai mult asupra piedicilor întâmpinate și a mijloacelor prin care le-au înlăturat.

Către lucrarea scrisă vor anexa două bilanțuri din anii consecutivi.

Termenul pentru prezentarea lucrărilor este ziua de 15 Martie 1934 inclusiv.

Carei 13. I. 1934.

Consiliul de Ad-ție.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

* Comitetele școlare sunt rugate cu s'ăruință să binevoiască a ne achita de urgență sumele datorate.

* Confirmăm primirea a câte 60 lei abonament pe $\frac{1}{2}$ a. c. dela toți dnii învățători, cari nu ne au restituit revista.

AMICUL ȘCOALEI

apare de două ori pe lună ;
afară de lunile de vacanță.

Abonamentul:

120 lei pe un an pentru
învățători și

150 „ pentru comitetele
școlare și par-
ticulari.

Primim bucuros colabora-
rea oricărui învățător, care
are un gând curat de îm-
părtășit și o vorbă cuminte
pentru colegii săi. Rugăm
ca articolele să fie cât mai
scurte ; scrise concis, citeț
și pe o singură pagină. —
Fiecare autor va răspunde
însă personal de scrisul său.

Redacția și Administrația : **Revizoratul școlar, Cluj.**

CUPRINSUL :

Marian Sasu : In mesajul regal.

Nicolae D. Marin : Dup'un deceniu.

Ioan Cădariu : Problema metodei la învăță-
mântul scris-cetitul.

George Racoți : Localism educativ.

P. Da Gogu : întâi penița.

Elena și P. Turcan : Dimitrie Țichindal.

Nicolae D. Marin : Muzeul școlar.

M. Sasu : Oameni și lucruri din jud. Cluj.

Eugenia Mureșanu : Apostol.

M. Ogreanu : Un fond de ajutorare.

G. Dumitraș : Scrisoare de mulțumită.

Partea oficială : Revizorat — Asociația —
Banca.

Știri din județ.

Petronius : Ofensiva contra întunerecului.

Intrebări și răspunsuri.

Știri diverse.

S. J. : Cronică.

Poșta Redacției și Administrației.